

3. At aftaler om samtrafik med vedkommende skal offentliggøres.
4. At vedkommende skal give adgang til de pågældende former for samtrafik til omkostningsrelaterede priser og skal opstille standardtilbud, der opfylder denne prisregulering.
5. At der med sigte på sidstnævnte kan stilles krav om anvendelse af en række prisfastsættelsesmetoder, hvoraf nogle er mere restriktive end andre.

Hertil kommer en række specifikke bestemmelser om mæglings- og afgørelsesforløb.

Herudover er også udbydere af telenet eller teletjenester og ejere af telenet, der kontrollerer den eneste eksisterende adgang til en eller flere slutbrugere, og som udnytter dette til at hindre udbydere af teletjenester adgang til disse slutbrugere, underlagt en række forpligtelser, herunder bl.a. imødekomme af alle rimelige anmodninger om samtrafik, adgang på ikke-diskriminerende vilkår og adgang til omkostningsrelaterede priser. Dette er sket for at sikre alle slutbrugere adgang til et så bredt udbud af teletjenester som muligt, herunder adgang til frit at vælge, hvilken udbyder, der skal stå for tjenesteudbudet til den pågældende.

Som nævnt ovenfor er der tale om en regulering, som navnlig vil være relevant i en overgangsfase. I den politiske principaftale af 8. september 1999 er det således aftalt, at det er sigtet, at den sektorspecifikke teleregulering skal afvikles i takt med, at den bliver overflødiggjort af telemarkedets normalisering. Forudsætningerne herfor vil være:

- At der ikke på nogen del af markedet er tale om, at én udbyder har kontrollen over en afgørende flaskehalsressource og dermed har mulighed for at hindre konkurrence.
- At ingen del af markedet er præget af de facto monopol- eller duopol-tendenser.
- At der er sund og effektiv konkurrence på alle dele af markedet og over for alle brugergrupper.
- At der til stadighed er så lave og så få adgangsbarrierer som muligt for nye aktører, der ønsker at etablere sig på det danske marked.

Spørgsmålet om, hvornår det er muligt at fjerne reguleringen af samtrafik m.v., er ikke en »alt-eller-intet« problemstilling. Konkurrencen får gradvis mere og mere fodfæste. Følgelig kan reguleringen på nogle områder lempes eller afvikles, mens udviklingen går mere trægt på andre områder. To eksempler herpå er i den ene ende, af spektret den stadigt mere effektive konkurrence på mobilmarkedet, og i den anden ende den fortsat stort set totale mangel på konkurrence på etablering af accessnet.

Sigtet er således en gradvis afvikling af reguleringen, der løbende ophæves på alle områder, hvor den efter de ovenfor nævnte principper fra den politiske principaftale af 8. september 1999 må anses for overflødig. Denne afvikling af samtrafikreguleringen skal desuden ske under respekt af gældende EU-regler på området.

Med udgangspunkt i de ovenfor anførte principper indeholder lovforslagets afsnit IV en række bestemmelser, som giver mulighed for at pålægge – eller pålægger – udbydere af telenet eller teletjenester, som har en stærk markedsposition på et givet delmarked inden for telesektoren, eller som råder over en særlig flaskehalsressource, særlige forpligtelser. Bestemmelserne er generelt udformet sådan, at det er muligt at foretage en gradvis tilbagetrækning af samtrafikreguleringen i takt med, at konkurrencen udvikler sig.

Det første element i en tilbagetrækning kan være, at der ikke stilles krav om anvendelse af de mere restriktive prisfastsættelsesmetoder i forbindelse med et givet samtrafikprodukt. Næste fase vil typisk være, at der slet ikke stilles krav om anvendelse af omkostningsrelaterede priser og i forlængelse heraf heller ikke stilles krav om forudgående opstilling af standardtilbud.

Endelig kan der være tale om en tilbagetrækning af reguleringen, som indebærer, at heller ikke de særlige ikke-diskriminationsregler finder anvendelse, eller en generel undtagelse af det pågældende samtrafikprodukt fra lovens regler.

Lovforslaget er udformet, så det giver mulighed for alle de ovenfor nævnte former for tilbagetrækning af samtrafikreguleringen. Udgangspunktet for, hvornår tilbagetrækning forudsættes at ske, er de ovenfor nævnte principper fra den politiske principaftale af 8. september 1999.

I lovbemærkningerne til de enkelte bestemmelser er det, i det omfang dette er relevant, uddybet, hvordan de ovenfor nævnte principper forudsættes anvendt. Det er samtidig angivet, på hvilke områder de ovenfor nævnte principper allerede for indeværende bør føre til, at der eksempelvis ikke stilles krav om prisregulering, eller at der udvises tilbageholdenhed m.h.t. udnyttelsen af de pågældende hjemler.

Ud over ovennævnte giver lovforslaget på en række mindre kontroversielle områder, herunder eksempelvis kontraktvilkår, teknisk regulering og regulering af nummerportabilitet, mulighed for at forskningsministeren undlader at fastsætte nærmere regler, hvis der i stedet i brancheregi kan opnås enighed om principper eller retningslinier, der erstatter den pågældende regulering, og disse internt aftalte regler lever op til helt